

RAIKKÜLA

LEHT

Nr. 4 (58) APRILL 1992

*Talv on
õnnelikult
sel jataga*

Üldkoosolek tuli kokku

Kes on jälginud meie lehes ilmuvat tagasivaadet — kroonikat «Ühisvankril läbi viie aastakümne» —, küllap sellele on ka silma hakanud, et üpris sageli peeti kolhooside üldkoosolekuid. Vahe on vahest ainult selles, et tookord püüti käsukorras kiiresti likvideerida igasuguseid individuaalomandusele või peremeheõigusele viitavad ilmingud. Täna trügime käru käsukorras teise kraavi: ühismajandid silmapilk laiali ja nende juhid risti lüüa. Et neist kolmesejast punaparunist ühismajandite varaga hangeldajaist ja rahvahullutajaist enam haisugi poleks. Targad inimesed väljastpoolt ühisvara jagama ja kibekähku talu pidama. Kas neid tõelisi talupidajaid nii varnast võtta on, või millised kellegi oskused, tähtsused või reaalsed võimalused on — eks see selgu edaspidi.

21. aprillil tulidgi nõu pida-ma, et mida siis ette võtta ja kuidas tekkinud kaosest võimalikult terve nahaga välja tulla.

Sissejuhatavas sõnavõtus märkis esimees **Tõnu Rahula**, et omal ajal kehtis kord, et näiteks vaimulikud ei tohtinud töötada juhtivatel kohtadel või olla valitud riigi juht-

organitesse. Nüüd, mõniküm-mend aastat hiljem, on siis ühismajandite juhid need mustad lambad, kes hoidku reformikomisjoni tööst aupak-likku kaugusesse. Vaatamata sellele, et staažikad majandi-juhid vedasid keerukatel ae-gadel maarahva läbi vedela ja paksu ning tagasid inimes-tele töö ja igapäevase leiva.

Kuidas seletada, et Nõuko-gude-segsed juhtivad tegela-sed ja endised kommunistid võivad töötada ÜNis, proku-ratuuris, politseis jm. Miks põllumajanduses kehtivad teistsugused reeglid?

Ajame taga seda kõige õi-gemat õiglust. Ajakohane on siinjuures ühe peaspetsialisti repliik, et kui tahame, et õigus võidab, siis viime selle nimel lehmad tapamajja ja saadame kolhoosi laiali.

Maailmapraktikas toimuvad säärased protsessid palju aeglasemalt ja läbimõeldu-malt. Talude toetamine jäägu riigile, mitte ühismajandele või ühistuile. Praeguse põllu-majanduspoliitika juures pa-lume end aasta pärast tagasi SRÜ rütpe.

Möödanikku hakkab jääma sõna «abistamine». Kõigi ma-

jandusseaduste järgi saab edaspidi toimida ainult vas-tastikuse huvitatuse ja kasu-likkuse tasemel. Keegi ei nõua ju, et näiteks EIK, KEK või TREV peaks kedagi niisama abistama. Miks siis majand?

Viimasel sajal aastal on Raikküla rahval jätkunud kainet mõistust elukaridest mõõda loovida, olgu see siis 1905., 1917., 1941. või 1949. aasta. Loodetavasti jätkub seda ka praeguse umbsõlme harutamiseks.

Alustati majandipoolsete reformikomisjoni liikmekandi-daatide ülesseadmist. Reformikomisjoni ülesandeid tut-vustas põgusalt vallavanem Jaak Pregel. Kõige üldisemalt on need:
— ühismajandi vara inven-teerimine;

(Järg 2. lk.)

Üldkoosolek

(1. lk. järg)

- teha kindlaks vara hulk ja malksumus, lahendada vara tagastamise, kompenseerimise ja asendamisega seonduv;
- kohalikele elanikele vajaliku vara üleandmine valla- (rahvamajad, klubid, ambulatooriumid jne);
- määrata kindlaks riigi osa ühismajandi varas (riigilt saadud laenu).

Üldkoosolekul on igal ajal õigus reformikomisjoni liikmeid tagasi kutsuda, kui nad ei seisa majandi huvide eest. Vallavanem rõhutas, et on vaja tugevaid liidreid, et teki-ks uusi majandamisvorme ja töökohti.

Soovitati kiirustada omandiõigust tuvastavate dokumentide muretsemisel ja need esitada vallavalitsusele.

Sõnavõtjad **E. Tõnupärt** ja **A. Soe** manitsesid, et oldagu ettevaatlikud liigse kiirustamisega, et ei juhtuks nii nagu omal ajal väikeste koolidega.

K. Kodusalu: «Kas kevadkülv nihkub seoses reformiga edasi?»

H. Kuusemets: «Ei nihku. Kuid reform on alanud tagurpidi, sest pole teada maa hind. Inimene ei suuda otsustada, mille vahel valida. Probleeme on kuhjaga. Kuidas tagada aastaringne töö näiteks kuivatitühistu, taimekasvatuse töötajale jt.»

Reformikomisjoni liikme-

kandidaatideks majandi poolt esitati Harri Kuusemets, Laine Oga, Heikki Sassiian, Heino Niit ja Asta Satsi. Viimane loobus kandideerimast.

Salajase hääletamise tulemusena osutusid valituks H. Kuusemets, L. Oga ja Sassiian.

I kvartali töötulemusi analüüsid oli esimehel teatada, et realiseerimisest laekus ca 5,5 miljonit rubla, suurem laekumine lihast ja piimast. Arvestuslik realiseerimiskasum 3,4 milj. rubla. Põhilised kulutused tehtud kütteainetele, tagavaraosadele ja põhivahenditele.

Rahaline seis on ummikus pankade süü tõttu. Oleme teistele võlgu 1,1 miljonit, teised omakorda meile 2,5 milj. rubla. Kui raha ei laeku, jäävad maksud maksmata, valla rahad saamata, kool toetuseta. Palgarahade kokkusaamisega on tegu. Sularaha muretsemiseks oleme realiseerinud sigu ja võid Raplasse, Tallinnasse.

Jätkame majandipere varustamist toiduga (piim, liha, vorst jne.) soodushindadega. I kvartalis jäi seetõttu laekumata arvestuslikku tulu 182 000 rubla.

Nagu varem mainitud, põhikirjajärgsete individuaalmaade harimisel aitab majand. Kütus kevadtöödeks on olemas. Jõusööda probleem laheneb.

Vasikate suremus on suur ja otsitakse väljapääsu. Kaadri nappuse tõttu on piimatoodang kohati kuni 20% tagasi lüüdnud.

Kinnitati juhatuses otsused.

JUHATUSES arutati

Sissejuhatuses nentis esimees, et rahalises mõttes on olukord täbaravõitu. Realiseeritud toodangu eest ei laeku raha näiteks Rapla piimakombinaadist (võlg 1,5 miljonit rbl). Praegu ollakse kolhoosile üle 2,5 miljoni rubla võlgu ja seoses sellega ei saa me omakorda tasuda puuduvate väetisekoguste eest. On tekkinud olukord, kus kõik on kõigile võlgu. Sularaha saamiseks läheme sõna kõige otsesemas tähenduses üle turumajandusele, st. oma toodangu kaubastamisele otse tarbijale.

Esimese päevakorrapunktina tutvuti 10. aprillil koostatud kolhoosi revisjonikomisjoni aktiga.

Peatähelepanu oli pööratud söötade ja allapanu säästlikule kasutamisele. Paraku tuli tõdeda, et näiteks viimati varutud 226 rbl./tonn maksnud alusturbaga käiakse üpris hoolimatult ringi. Nii oli Uus-Allikale veetud turvas kokku lükkamata ja plats paksult täis vana ja uue turba segu.

Täiendavalt veetakse turvast farmidesse neljapäeviti, kontrollimisel leiti aga Kivilo, Kaigepere-Ärma jt. juures piisavalt endist kasutamata turvast. Samal ajal võiks koos turbaga kasutada ka kõlbmatut põhku (transportöörideta farmides).

Turba korraliku mahapaneku farmides teeb raskeks kevaditi pehme ja raskesti ligipääsetav territoorium.

Murettekivad on vasikate suremus, eriti Uus-Allika farmis. Märtsikuu suremus oli 13,9%. Hukkumine on jätkunud ka aprillis.

Kavandati abinõud esiletöötud puuduste kõrvaldamiseks.

Maad eraldati ajutiseks kasutamiseks:

Taavi Jõesar 0,25 ha, Alma Poom 0,25, Elfride Tiits 0,14, Heino Kensapä 0,25, Harri Kuusemets 0,05, Rita Vlassova 0,25, Arvo Aas 0,36, Tiina Raudkats 0,28, Elfriede Rändmaa 0,50.

Tööluusist tingitult vallandati Meelis Väli.

Peatselt vabanev Andres Roosi korter (maja nr. 6) otsustati anda Heiki Sassiianile.

Uusi kommunaalteenuste ja üüritariife otsustati rakendada alates 1. aprillist.

Kolhoosi töötajale ja pensionäridele soodushindadega kevadtöödeks kehtestada traktoritööde tunnihinnaks 20 rubla.

Lähemal päevil tulevad müügile vastavad talongid. 30 min. traktoritöö maksumuseks on üks 10 rbl. talong. Kasutamata talongid ostatekse hiljem tagasi.

Talongidega tasutakse tehtud töö eest traktoristile. Tõid korraldavad osakonnajuhatajad.

Maamaksud kehtestatakse teisest poolaastast.

Kehtestati ajakohastatud autode ja busside kasutamise uued tariifid. Soodustused jäävad majandi töötajale üldjuhul kehtima ainult majandis.

Elanikkonnalt ostateva söödavilja hinnaks kehtestati 3 rbl./kg.

Seemnevilja maksab 6 rbl./kg + käibemaks. Seemnevilja vahetatakse tarbeviljaga vahekorras 1:2.

Otsustati sõlmida Rapla Politseiprefektuuriga rendileping kohaliku konstaabli varustamiseks majandi masinaga.

Majandi töötajale müüdava liha ja piima hind otsustati jätta aprillikuu senisele tasemele.

Majandi üldkoosolekule 21. aprillil otsustati esitada reformikomisjoni majandi poolt kandidaatideks Laine Oga, Heiki Sassiian ja Harri Kuusemets.

Töökoja juhatajale ja peaa- agronomile tehti ülesandeks ette valmistada agregaadid ja traktoristid töötajate põldudele kartulipanemiseks ja suvi- seks vaheltharimiseks.

NB!

Raikküla kolhoos ostab elanikkonnalt 2meetrise okaspuu- propse läbimõõduga 10 cm ja enam.

Hind ja materjali vedu kokkuleppel.

Infot saab Tõnu Rahulalt telef. 64 421 või August Viinalt.

Metsamaterjali varumine

Tasuta raiepileti saavad registreeritud talupidajad ja need, kellele kohalik omavalitsus on andnud ajutise maakasutuse loa. Teistele väljastatakse tasuline raiepilet hin-

Kuusk: kütus	0,58 dollarit tm
peen, tarve	5,75 dollarit "
keskmine, tarve	12,61 dollarit "
järe, tarve	23,07 dollarit "
Mänd: kütus	0,6 dollarit "
peen, tarve	5,75 dollarit "
keskmine, tarve	14,82 dollarit "
järe, tarve	35,86 dollarit "
Lepp: kütus	0,58 dollarit "
Kask: kütus	0,66 dollarit "

Hinnad ei ole lõplikud. Talvistel ja suvistel raiepiletidel on erinevused hinnetes. Tarbepuudel tuleb arvestada kannuraha parandit keskmise hektaritagavara, raiejangi kogutagavara ja puidu kokkuveo kauguse ja tüvernahu järgi.

Dollari kursi ümberarvestus käib «Rahva Hääles» igal kolmapäeval ilmunud kursi kohaselt.

damisandmete alusel.

Hindadest. Meie metsad asuvad 1. taksijärgus ja vastavalt sellele on hinnad dollarites:

Raikküla vallavalitsuse volikogu otsusega anti ajutise maakasutamise otsustamise õigus praegustele majandite- le. Kes soovib tasuta raiepiletit saada, peab taotlema kohalikult majandilt ajutise maakasutamise loa.

Tasuta raiepileti võivad saada ainult need, kes on antud metsamaade õigusjärgsed pärijad.

A. ANDERSON, metsainsener

Kas mahavisatud vaev?

Lõpuks siis jõuti nii kaugele, et EV Ülemnõukogu tunnistas Eesti Komitee väljaantavad isikutunnistused kehtetuks. Valitsusele tehakse ülesandeks hakata korraldama Eesti passide väljaandmist.

Miks ikkagi ollakse vastu näiliselt nii tagasihoidlikule dokumendile? Ei lepita, et isikutunnistuste idee tuli nn. «valelt poolt», st. Eesti Komiteelt. Ajakirjanduses pannakse isikutunnistusele lausa surmapatte. 9. aprilli «Rahva Hääles» väidab lugupeetav EV ÜN saadik Ülo Uluots: «Nn. Rumesseni passiga ei saa võtta naist, mehele minna, lahutada jne...» Mul kogemus puudub, aga olen kuulnud, et naitumise eelduseks peab leiduma esmalt sobiv naine.

Isikutunnistusel on isiku kood, kus on kirjas kõik andmed isiku kohta. Soomes on valmis trükitud 200 000 vahelehte, mida saaks kasutada täiendavate andmete märkimiseks. Ilmselt ei ole põhjus isikutunnistuses endas. Kas tõeline põhjus ei peitu mitte alanud valimiskampaanias, et venimakippuvat aega enda kasuks ära kasutada.

Inglismaalt olevat loota 1 miljon Eesti passi, mis kehtivat nii sise- kui välismaal.

Välismõale sõites võib iga ametnik passi kantud andmete põhjal tutvuda minu eraluga, kas olen lesk või valdasisa, lahutatud, mitu last ja kus nad on, kus elan ja mis teen. Sellepeale tahaks öelda: «Olen uhke, sest olen Eesti Vabariigi kodanik».

Iseküsimus on aga 1 miljoni passi esialgses vajaduses. Minu teada on Eestis 1,5 milj. elanikku, neist umbes 40% muulasi. Eestlaste rahvaviive pole nii kõrge, et niipea leiduks miljon passiealist eestlast. Järelikult on ÜN-il plaanis suur osa passe ka mitte-eestlastele pihku pista. Kui EK isikutunnistuste väljaandmisel lähtuti rangelt järjepidevuse alusest, siis passide väljaandmisel aga ei paista järjepidevuse puudumine probleemiks muutuvat. Huvitav, kuidas kavatakse mõnes Kirde-Eesti linnas, kus passiametis töötavad enamasti muulased, tagada järjepidevuse nõudest kinnipidamine? Tõele au andes ei saa sellest juttugi olla ja ilmselt seda ei soovitagi. Kuidas muidu sai ÜN hakkama sellise, «eesti rahva huvide» kaitsmisega, et jättis väliseestlased ilma valimisõigusest. Veidi kummaline, aga Eesti Vabariigi esindajal

ÜRO-s hr. Jaaksonil ei ole õigust EV valida. Muulaste suhtes ollakse palju leebemad, neid kavatakse lubada hääletuskastide juurde. Kelle huvides see kõik?

Suure ja kõige mõjuvõimsama osa ÜN saadikutest moodustab keskfraktsioon eesotsas endise peaministri ja ta mõttekaaslastega. Et ekspeeministri populaarsus vajab turgutamist, viitab asjaolule, et Savisaar on Rahvarinde jälle üles leidnud. Ka väliseestlaste hulgas ei olnud endine peaminister tehtud mees, seepärast ilmselt väliseestlased valimismängust välja jäetigi. Muulastele näib aga keskfraktsioonil ÜN-s sümpaatiat jätkuvat või kasutatakse neid osavalt ära. Savisaarele raskel ajal lubati muulastele lahkelt Narva eritsooni. Eriolukorra kehtestamisel hääletasid nad tänuandest valitsuse erimeetmete poolt. Kui nüüd muulased valima pääsevad, teavad nad, tänu kellele. Ja tulevases parlamendis, st. Riigikogus, istuvad sõbralikult koos näiteks härrased Ristkok ja Sai. Praegu on nähtavasti tarvis veidi aega võita, et kukkunud valitsuse mainet taas tõsta. Nagu viimased rahvaküsitlused näitavad.

edestab praeguse valitsusjuhi maine eeskäijat tunduvalt.

Tulekul on rahareform, mis tõstab valitsuse mainet veelgi. Ilmselt aga hilissuveksugiseks on rahareformi eufooria möödas ja valitsusel, kes tegeleb rohkem majandusega, mitte plusspunktide korjamisega, maine langenud.

Ja juhtubki nii, et varsti võime tervitada palavalt armastatud Juhti ja Õpetajat. Riigikogus istuvad tulihingelised rahvasaadikud ÜN-ist. Politsei, varjunud KGB ja maffia ajavad sõbralikult koos oma asju. Trellide taha pistetakse need, kes istusid seal juba stagnaajal. Ja Ivar Mihkli poeg kirjutatakse Eesti passi kui Ivan Mihhaili poeg.

Sellisel saan mina aru Eesti Vabariigi kodaniku isikutunnistuse ümber puhkenud kärest. Igal inimesel on õigus oma arvamusele, samuti nagu õigus isikutunnistust taotleda või sellest loobuda.

Eesti Komitee on kuulutanud EV ÜN otsuse õigustühiseks ja jätkab dokumendi väljastamist. Raikkülas ootame teid neljapäeviti endiselt adminhoone teisel korrusel.

ANDRUS PAJO

KOHALIK KÖMU

Justnagu kinos

20. märts. Kell näitab lõpeva tööädala viimaseid tunde.

Mõisa poolt läheneb veidi kõikuva kõnnakuga naisterahvas ja kaob keskuse söökla nurga taha. Käidav koht, mis selles imelikku. Kuid ei... paari meetri kõrgusel mustav aknaava tõmbab tulijat nagu magnetiga. Kui õige prooviks? Määrseppade jäetud aknaavast sõida või ratsa sisse. Ja pealegi lahutab asjaosalist ihaldatud kohast ainult mõnemillimeetrine klaas. Julge hundi rind on ikka rasvane. Põmm! käib parajasti kättesattunud lauajupp aknasse ja klaasikillud langevad haleda klirinaga asfaldile. Poe ukse kõrval asuv kõhukas prügikonteiner on nagu loodud ärahoidmaks liigset ronimisvaeva.

Saladuslik figuur kaob söökla. Ja ennäe — õllekastid lausa kutsuvad nähtud vaeva peale janu kustutama. Ega pikalt aru peetagi. Töö tahab tegemist. Pool kasti

õlut kätte ja tulnud teed tagasi.

Kõik läheb nagu lepase reega. Kenakesti õnnestunud ettevõtmisest innustatuna leiab daam, et ega sellest poolest kastist märjakesest siiski kauaks ei piisa ja teekond läheb mõne aja möödudes tagasi juba tuttavasse ruumi. Jälle pool kasti õlut kotti ja — praštšai! Laekem õllel hea maitsta!

Mingeid kanaleid pidi on katkine aknaauk siiski avastatud ja Raplast kutsutakse kohale politsei. Ekspert võtab sõrmejäljed ja katkine aken asendatakse tervega. Selleks korraks on kõik. Süüdlane jääb avastamata, kuigi oletus juba tekib. Kuid kerigem sündmustekera edasi.

21. märtsi hommikul kell pool seitse katlamajja minnes kohtub Elmar P. hoovil liikuvat Marianne Almitit. Katlamajas kuuleb Elmar P. kusa-gil klaasiklirinat. Kui ta mõne aja pärast katlamajast väljub, kohtub ta uuesti Ma-

riannega, kellel nüüd on juba kotid õlut täis. Elmari küsimusele: «Mis sa siin teed?», vastatakse stoilise rahuga: «Kas sa ei näe, mida ma teen.»

Asi hakkab kriminaalseks muutuma. Kutsutakse appi kohalik konstaabel Ardi Arro süüdlase kinnipidamiseks, kahjude tuvastamiseks ja pannakse ette taas uus aken.

Kui konstaabel asjaosalisele koju järele läheb, on suurevaevanägija end nii joomaseks timminud, et pole enam võimeline oma nimegi nimetama.

Lootuses, et selleks korraks enam Mariannelt üllatusi oodata pole, jätab konstaabel talle lauale ametliku kutse ilmuda esmaspäeval Rapla poliitseiprefektuuri.

Vaevalt kodus söögikorra lõpetanud konstaabel ei jõudnud veel õieti suitsugi teha, kui juba telefon heliseb. «Marianne on jälle söökla,» teatab abipaluja.

Sündmuste ahel hargneb aga justkui kinolinal. Alknaast välja vaadates näevad Aime M. ja Vahur S. Mariannet taas söökla poole rühkivat. Tekib kuri kahtlus, et midagi on jälle teoksil ja minnakse asja uurima. Ja näe imet — jälle aken puru ja Marianne söökla! Viimane püüab akna kaudu jalga lasta, kuid oh häda — Vahur akna taga kipub vägisi põgenejale malakaga õigust mõistma. Nähtavasti saatuslega leppinud, istub Marianne toolile ja paneb õllepudeli suule. Samal ajal siseneb uksest Elmar P. ja seob sissekukkunu kinni.

Algab kiire sõit Raplasse aresti ja veel me ei tea, kuidas see asi lõpeb. Algas see aga neljast pudelist «keemiast», mis enne sündmuste arengut hingde alla pandi.

Järjekordne ring hakkab täis saama.

Kahju, et see järjekindel naine oma energiale paremat reaktendust ei leia.

ERNI TAMMARU

Ühisvankril läbi viie aastakümne

(Eelmise lehe järg)

20. veebruari üldkoosolek asus kolhoosikorda põlistama. Lipa vabriku töötajad, kes põlnud varem kolhoosnikud, pidid aasta jooksul kolhoosis põllutöödel tegema 100 normipäeva. Endised kolhoosiliikmed, kes hiljem töötasid väljaspool, pidid 1958. a. kolhoosis tegema 200 normipäeva, sel juhul säilitati neile kõik kolhoosnikele kehtestatud soodustused.

Märtsis otsustas juhatus osta MTJst 2 DT-54 ja ühe «Belarussi» koos haakeriistadega ning ühe teraviljakombaini. MTJst tulid traktoristidena kolhoosi Endel Erik, Martin Pajo ja Elmar Lebast. Rapla Rajooni TSN TK otsusega kinnitati kolhoosile tehnika müügi aktid 90 649,99 rbl väärtuses. Esimese 10 päeva jooksul tuli tasuda 20 000 rbl. 1960. a. 1. juuniks pidi kogu võlg tasutud olema.

Õpilastest moodustati ohakatorjegrupid ja kinnitati neile kindlad põllud.

Septembris otsustas juhatus suunata Mari-Ann Pulma (Sinialliku) Jäneda Põllumajandustehnikumi agroomiat õppima. Kuna aga nn. stipendiaat polevat õpiaja eest toetust saanud, siis pärast tehnikumi lõpetamist ta «Ühistõesse» ei tulnud. Mari-Ann Siniallik tuli hiljem ühinenud Raikküla kolhoosi brigadiriks.

Saagikus jäi üldiselt eelmise aasta tasemele. Rahaline sisetulek küündis 1 095 678 rublani, miinus riigimaksud. Normipäevale maksti 7.20 rbl.,

2,7 kg teravilja ja 1,0 kg kartulit.

Masinapargis oli 2 DT-54, 3 ratastraktorit, 1 teraviljakombain, 2 veo- ja 1 sõidauto.

1959. a. veebruari üldkoosolek valis tagasi senise esimehe ja juhatuse liikmed.

Üldkoosoleku otsuse kohaselt 1. jaanuarist 1959. a. kolhoosist lahkujaile enam osamaksu välja ei makstud. Kehtestati naiste ja meeste miinimumnormipäevade hulk kuus (naistel 18—20 ja meestel 20—24 ning farmitöötajail 25).

Suvised piima kvaliteedi säilitamiseks otsustati jääd vareda.

Kolhoosi kontor koliti Külaotsalt üle vastotetud Miku elumajja.

Kolhoosi 1959. a. riiklikud müügikohustused olid 300 t piima, 30 t liha, 220 kg lambavilla, 15 000 muna, 82 t kartulit ja 13 t köögivilja.

10. septembrist valiti Linda Raadik uueks zoothnikuks, tema palk oli 90 rbl. kuus.

Asuti ehitama individuaal-elamuid, mis hiljem müüdi kolhoosnikele. Ehitasid Viitman ja Randlepp. Lubja ei ehitatud ja müüs ehitusmaterjali maha. Kavandatud ehitusprogramm jäi realiseerimata.

Oktoobrikuu üldkoosoleku otsusega ehitati Lipa tööstusega kahasse kolhoosi klubi, milleks kolhoos eraldas 60 tm ümarpuitu ja 100 sokki sindleid.

1959. a. ehitati klubi ümber elukortereiks ja sai nimeks Männituka.

Saagikuselt jäidi eelmise aasta tasemele. Suurenenud olid sigade ja lehmade arv, tunduvalt vähem oli hobuseid. Lehmalt saadi piima 2937 kg.

Rahaline sisetulek ületas 1 milj. 300 tuh. rubla piiri. Normipäeva eest maksti 10 rbl., 1,5 kg teravilja, 0,5 kg kartuleid ja 1,7 kg heina.

Normipäevi kogunes ühe töötaja kohta keskmiselt 445.

1960. a. otsustati töötasuks hakata maksma raha. Valituse määruse kohaselt anti vasikaid kolhoosnikele kasvatada. Vasika kasvatamiseks 150 kg eraldati 100 kg jõusööta ja osteti siis kolhosile tagasi.

Raharaskuste tõttu pensioni veel ei makstud, abistamisfondi suurendati 1%lt 2%le.

Märtsis suurendati seoses kontoplaani kehtestamisega kontori personali. Võeti tööle brigaadi arvestaja ja kassapidaja Helje Kloch.

Aprillis kehtestati tasuline 12tööpäevane puhkus (eeldus, et 300 normipäeva välja töötatud).

1. oktoobrist kinnitati kolhoosi uueks pearaamatupidajaks Helju Kuusik.

Majandusnäitajad erilisi hüppeid ei teinud. Rahaline sisetulek oli suurenenud 1,5 miljoni rublani. Päevane töötasu 18.70 rbl.

1961. a. 1. märtsil valiti juhatuse esimeheks Evald Tõnupärt. Juhatusse valiti Justin Altsepp, Helmuth Erik, Heino Oraste, Alfred Baumeister, Maimu Paju (Luhari), Paul Kloch, Linda Raa-

dik ja Helve Lumiste (Viikberg). Kuna E. Tõnupärt ei võtnud pakutud kohta vastu, tühistati 1. märtsi otsus ja uueks esimeheks valiti «Tee Kommunismi» (Valtu) zootehnik Johannes Saia, kes asus 1. aprillist tööle.

Seoses eelmise üldkoosoleku otsuse tühistamisega valiti uue juhatuse koosseisu Justin Altsepp, Heino Oraste, Evald Tõnupärt, Helmuth Erik, Alfred Baumeister, Herbert Käesel, Ülo Rannamägi ja Endel Erik.

Üldkoosolekul otsustati astuda Rapla organiseeritud KEKi liikmeks.

Korrigeeriti 60ndate aastate ja vanemate meeste puhkuseks vajalikke väljatöötatud töötundide miinimumi.

Otsustati hakata KEKi jõududega ehitama Salasoo lüpsifarmi ja Lipa töökoda.

Märtsis otsustas juhatus ekspluatatsiooni anda kolhoosi klubi.

Rahalise seisu parandamiseks taotleti rajoonist luba 1700 tm metsamaterjali müügiks väljapoole kolhoosi.

1961. a. kolhoosi riiklikud müügikohustused olid: 364 ts piima, 62 t liha, 32 000 kanamuna, 250 kg lambavilla, 5 t heina, 80 t kartulit, 8 t köögivilja ja 28 t teravilja. Keskmise teraviljasaak oli tõusnud 14,9 ts/ha. Lehmade arv oli suurenenud 165le, siugu 547 jne. Rahaline sisetulek 1,55 milj. rbl.

Alade järgi oli töötajate koosseis muutunud tunduvalt mitmekesisemaks.

(Järgneb.)

Tänuavaldus tublile õllemeistrile

Hiljuti tähistasin oma kuuekümnenda aasta juubelit. Kuna olen suur koduõlle sõber, siis lasin Raikküla pensionäri Endel Treieril juubeliõlle pruulida.

Olu oli suurepärase, maitses kõigile minu külalistele, loomulikult ka minule endale.

Soovin tublile õllemeistrile jõudu ja jaksu edespilistes ettevõtmistes.

HEINO SALM
Raplast

Toimetusele: sellise tore tänuavalduse saatis avaldamiseks Rapla Trükikoja direktor. Jääb üle ainult Rapla mehe heade soovidega ühineda, sest kes meist pole Endli õlut rüübanud ja kiitnud.

Natake nalja

Mees ja naine pan'vad heinu kokku. Laps hakkab nutma.

Mees naisele: «Kanna sa heinu kokku, ma olen tugevam last kügutama.»

Müüja: «Kas masin ei rahuldanud t'id?»

Pereema: «Ei, üldiselt pole tal viga, kuid suuremad lap- sed ei mahu sisse.»

* * *

Pereema ostab uue pesumasin. Mõne päeva pärast toob ta selle kaupluse tagasi.

Algul vandus mees mulla igavest armastust, siis truudust. Nüüd vannub niisama.

Vastutav toimetaja ERNI TAMMARU

Raikküla kolhoosi infoleht
Toimetuse: 203502 Rapla maakond, Raikküla skj.
telefon 64 421
Trükiairv 400

Tasuta
Maht 0,5 trükipoognat
Tellimise nr. 1232
Rapla Trükikoda
Rapla, Kalda 2